

Laiškas neblāivam vaimotojui

Neatsakingas vaimotojam,

išvaīavēs ī nāmū, palikēs žmonāz īr keturmetē sū-
nū nāmūosē, vaīarai švēsti draugo ģintadienis. Tik
tā vakarā niekar nemtuokē, kad nams jau nebeģij-
ši. Niekada.

Ļinia sūkrētē visus: ne tik žmonāz īr nūnū, bet īr ap-
linkinius ģyventojus. Vienu verki, kiti maģtē apie sauges-
nē vairavimāz. Alkoholis stipriai tau pakeuki. Rēzēisi, va-
žinodamas priēs eisnāz, ī kitāz automobilē. Tuomet
praūdei ne tik save, bet īr kito automobilis vaimoto-
jāz. Palikai žmonāz nāšle īr sudaurēi sūnāus širdē
ī šipulius...

Keturmetis kartu su Ģendrasunžiais bei keletu kitu
vaiku žaidē kiems. Būvo lūkuma, kol vienai meģy-
tei šovē paklausti Ģerniuko: „Kur tavo tēvelis?“ O jis
ramiai teatsaki, kad tēvelis jau ģreit ģrīš ī darbo. Ap-
kamšys īr pabūšnos priēs mieģāz... Tuomet meģaitē
vēl prabilo: „Tavo tēvelis dangū īr jis jau niekada
neģrīš nāmo. Ģuk jau praģjo keli mēnesiai, o jo kaiņ
nēra, taiņ nēra.“ Visi suprato, joģ meģytei to sakytē
tikrai nēreikģjo.

Tavo sūnāus veido īšraiška pasikeitē žaibiškai. Kak-
toģe īsivēšē pūkās raukšlēs, akys prisģpildē āšarū, ku-
ios staiģa pradģjo byrētī lyģ lapai rudēnē papū-
tus stipriam vēģui, o īš jo Ģurnos Ģēģē žodģiai: „ģis
ģrīš“, „ģis ne dangū“, „ģis nemirē“...

ŽINOTAI, kaip gali baigtis, bet vis tiek elgeisi kvai-
lai. Pats mirsi ir palikai šeimą liūdlinę, be tėvelio.
Bet ar vertėjo?

Tavo šeimą labai užjaučianti
Akvilė

Kaišiadorių r., Žieėnarių
gimnazijos, 7a klasės moki-
nės, Akvilės Poškauskaitės
laiškas. Lietuvių kalbos
mokytoja Daiva Maknienė.